

Jeżeli konieczna jest wiedza odnośnie do oceny prawnej okoliczności faktycznych, to czy rozpoczęcie biegu terminu powinno być uzależnione od istnienia utrwalonego orzecznictwa dotyczącego nieważności warunku, czy też sąd krajowy może wziąć pod uwagę inne okoliczności?

- 2) Ponieważ powództwo restytucyjne podlega długiemu, dziesięcioletniemu terminowi przedawnienia, w której chwili konsument powinien być w stanie powziąć wiadomość o nieuczciwym charakterze warunku umownego i o prawach przyznanych mu na mocy dyrektywy: przed rozpoczęciem biegu terminu przedawnienia, czy też przed jego upływem?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona (Hiszpania) w dniu 20 grudnia 2021 r. – Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA/TB i UK

(Sprawa C-811/21)

(2022/C 213/25)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Strona pozwana: TB i UK

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przy wystąpieniu z powództwem o uznanie skutków restytucyjnych stwierdzenia nieważności warunku umownego obciążającego kredytobiorcę kosztami zawarcia umowy, obwarowanie wniesienia powództwa dziesięcioletnim terminem przedawnienia – którego bieg rozpoczyna się z chwilą, w której warunek wyczerpuje swoje skutki wraz z uregulowaniem ostatniej płatności i w której to chwili konsument dowiaduje się o okolicznościach faktycznych świadczących o nieuczciwym charakterze warunku – jest zgodne z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/2013 (¹), czy też konieczne jest, aby konsument dysponował dodatkowymi informacjami na temat oceny prawnej tych okoliczności faktycznych?

Jeżeli konieczna jest wiedza odnośnie do oceny prawnej okoliczności faktycznych, to czy rozpoczęcie biegu terminu powinno być uzależnione od istnienia utrwalonego orzecznictwa dotyczącego nieważności warunku, czy też sąd krajowy może wziąć pod uwagę inne okoliczności?

- 2) Ponieważ powództwo restytucyjne podlega długiemu, dziesięcioletniemu terminowi przedawnienia, w której chwili konsument powinien być w stanie powziąć wiadomość o nieuczciwym charakterze warunku umownego i o prawach przyznanych mu na mocy dyrektywy: przed rozpoczęciem biegu terminu przedawnienia, czy też przed jego upływem?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona (Hiszpania) w dniu 20 grudnia 2021 r. – Banco Santander, SA/OG.

(Sprawa C-812/21)

(2022/C 213/26)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Banco Santander, SA

Strona pozwana: OG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przy wystąpieniu z powództwem o uznanie skutków restytucyjnych stwierdzenia nieważności warunku umownego obciążającego kredytobiorcę kosztami zawarcia umowy, obwarowanie wniesienia powództwa dziesięcioletnim terminem przedawnienia – którego bieg rozpoczyna się z chwilą, w której warunek wyczerpuje swoje skutki wraz z uregulowaniem ostatniej płatności i w której to chwili konsument dowiaduje się o okolicznościach faktycznych świadczących o nieuczciwym charakterze warunku – jest zgodne z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/2013⁽¹⁾, czy też konieczne jest, aby konsument dysponował dodatkowymi informacjami na temat oceny prawnej tych okoliczności faktycznych?

Jeżeli konieczna jest wiedza odnośnie do oceny prawnej okoliczności faktycznych, to czy rozpoczęcie biegu terminu powinno być uzależnione od istnienia utrwalonego orzecznictwa dotyczącego nieważności warunku, czy też sąd krajowy może wziąć pod uwagę inne okoliczności?

- 2) Ponieważ powództwo restytucyjne podlega długiemu, dziesięcioletniemu terminowi przedawnienia, w której chwili konsument powinien być w stanie powziąć wiadomość o nieuczciwym charakterze warunku umownego i o prawach przyznanych mu na mocy dyrektywy: przed rozpoczęciem biegu terminu przedawnienia, czy też przed jego upływem?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de
Barcelona (Hiszpania) w dniu 20 grudnia 2021 r. – OK i PI/Banco Sabadell**

(Sprawa C-813/21)

(2022/C 213/27)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: OK i PI

Strona pozwana: Banco Sabadell

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przy wystąpieniu z powództwem o uznanie skutków restytucyjnych stwierdzenia nieważności warunku umownego obciążającego kredytobiorcę kosztami zawarcia umowy, obwarowanie wniesienia powództwa dziesięcioletnim terminem przedawnienia – którego bieg rozpoczyna się z chwilą, w której warunek wyczerpuje swoje skutki wraz z uregulowaniem ostatniej płatności i w której to chwili konsument dowiaduje się o okolicznościach faktycznych świadczących o nieuczciwym charakterze warunku – jest zgodne z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/2013⁽¹⁾, czy też konieczne jest, aby konsument dysponował dodatkowymi informacjami na temat oceny prawnej tych okoliczności faktycznych?

Jeżeli konieczna jest wiedza odnośnie do oceny prawnej okoliczności faktycznych, to czy rozpoczęcie biegu terminu powinno być uzależnione od istnienia utrwalonego orzecznictwa dotyczącego nieważności warunku, czy też sąd krajowy może wziąć pod uwagę inne okoliczności?